

ת"פ 18238/07/20 - מדינת ישראל ע"י נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18238-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופטת רבקה גלט המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אלימלך
נגד		
הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עו"ד כבהא

גזר דין

העבירות

1. הנאשם, כבן 29 שנים, הורשע על פי הודאתו בשני אישומים, בעבירות אלימות כלפי בת זוגו.
2. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 6.7.20, הגיע הנאשם לביתו כשהוא תחת השפעת אלכוהול. עת ישנה המתלוננת במיטתה, נכנס לחדר, התיישב על רגליה, והיא התעוררה. כשהתפתח וויכוח על רקע חשדו כי היא משוחחת עם גבר אחר, היכה בה בשני אגרופים בראשה, וכן השליך כד מזכוכית שהתנפץ על הרצפה. המתלוננת נמלטה אל בית הורי הנאשם עם בנם הפעוט וביקשה עזרתם. בהמשך, כשחזרו השניים לביתם, איים עליה באמרו שישים אותה בקרטון וישלח לאביה. בגין מעשים אלה, הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק), וכן איומים, לפי סעיף 192 לחוק.
3. על פי עובדות האישום השני, ביום 16.6.20, התפתח וויכוח בין הנאשם והמתלוננת, אז תקף אותה במכת אגרופ בראשה, וכן הכה בה בעזרת כבל של טלוויזיה בידה. כשפתחה את ארון הבגדים בחדרה על מנת להתלבש, בעט בדלתות הארון, והן נסגרו על גופה ופגעו בבטנה וברגליה. בהמשך, כשהלכו השניים לבנק, אמר לה "אם הבנק יהיה סגור אני יראה לך בבית מה נעשה, וכן איים עליה שירצח אותה. בגין מעשים אלה, הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק), וכן איומים, לפי סעיף 192 לחוק.
4. בין הצדדים גובש הסדר דיוני לפיו הנאשם יישלח לעריכת תסקיר, וככל שיוגש תסקיר הנושא אופי חיובי, לרבות טיפול בבעיית האלכוהול והעדר מסוכנות, תגביל התביעה טיעוניה לעתירה ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות ואילו הנאשם יוכל לטעון כרצונו.

5. אין לנאשם כל רקע פלילי.

התסקירים

6. בהמשך להסכמות הוגשו שני תסקירים מטעם שירות המבחן.

7. התסקיר הראשון מיום 6.9.22, תיאר כי הנאשם נשוי למתלוננת ואב ל-3 ילדים קטנים. באותה עת, הנאשם שהה בתנאי הרחקה מן המתלוננת, ועבד בגיבוי. הנאשם תיאר כי החל לשתות אלכוהול בקביעות בעקבות מות אחיו, אך מאז ששוחרר מן המעצר אינו שותה, ושלל צורך בטיפול בתחום זה. התרשמות קצין המבחן היתה כי הנאשם בעל רגשות חיוביים כלפי המתלוננת אך נוטה לשלוט בה ומרבה לבקר אותה כשאין עומדת בציפיותיו. בשיחה עם המתלוננת עלה כי היא מתמודדת עם קושי נפשי בעקבות לידה, ותפקודה בבית פחת. כמו כן, מסרה כי לרקע ציפיותיו המגדריות, הנאשם התקשה לשלוט בה ונהג כלפיה באלימות מילולית וזריקת חפצים. עם זאת, אמרה כי אינה חוששת מפני הנאשם, ומעוניינת לשוב למערכת יחסים זוגית. הנאשם נטל אחריות לעבירות וביטא צער וחרטה. כמו כן, הכיר בכך שתפיסותיו המגדריות מהוות מכשול בתקשורת והביע אמפתיה כלפי חששותיה. קצין המבחן כתב כי התרשם שהנאשם מתמודד עם טראומות לא מעובדות, פעל על פי דפוס חוזר של קושי לשלוט בדחפיו ורצונותיו, וכאשר חש השפלה וצבר תסכול, נוטה לפעול באופן פזיז ואלים. עלה כי הנאשם מעוניין בטיפול, אינו מסוגל לממן טיפול במסגרת בית נועם, אך הוצע לשלבו ביחידה לאלימות במשפחה בדימונה, ונכנס לרשימת המתנה. לאור זאת, נתבקשה דחייה.

8. תסקיר נוסף הוגש ביום 21.12.22. נכתב כי הנאשם השתלב בטיפול קבוצתי ופרטני אחת לשבוע. על פי מידע מעו"ס המטפלת בו, הוא מגיע בקביעות, משתף פעולה וניכר כי הוא נחשף, משתף, ומכיר בדפוסיו הבעייתיים כלפי המתלוננת. התקיים עם הנאשם שיח מעמיק ונרחב על תקשורת מקרבת והוא מסוגל לעבד סוגיות ייחודיות. הנאשם מסר כי הוא נתרם מהתהליך הטיפולי באופן משמעותי, קיבל כלים, וביטא שאיפה להמשיך ניהול חיים נורמטיביים. עוד תיאר כי התהליך תרם לו כגורם תמיכה ומסייע לו בהתבוננות ובחינה עצמית. במקביל להתקדמותו בטיפול, הנאשם הצליח לשוב לתחום עיסוקו כמתקין צנרת כיבוי אש, וכיום הוא מנהל צוות עובדים. ההתרשמות היא כי מדובר במקום עבודה יציב והוצגו אישורים חיוביים על תפקודו. כמו כן, נכתב כי כיום, ההערכה היא שמדובר באדם בעל רמת מוטיבציה גבוהה, נכונות ומחויבות לעריכת שינוי, ולטיפול בדפוסיו המכשילים, כך שינהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני. נוכח התקדמותו המשמעותית, ממליץ קצין המבחן על ענישה שיקומית, הכוללת צו מבחן למשך שנה וחצי, ושל"צ בהיקף 300 שעות. לחילופין, ככל שבית המשפט לא יקבל את ההמלצה, הוצע להטיל עבודות שירות.

טיעוני הצדדים

9. ב"כ התביעה טענה בעניין חומרתן של עבירות אלמ"ב, ופגיעתן בערכים המוגנים. נטען כי במסגרת הסדר הטיעון, התביעה הגבילה עצמה לששה חודשי עבודות שרות, במידה ויתקבל תסקיר חיובי בעניינו של הנאשם, ואמנם כך היה, לפיכך התביעה עתרה להטיל 6 חודשי עבודות שירות. התביעה ערה לכך שהנאשם שהה במעצר במשך

תקופה של חודשיים ועוד 11 יום, אך לשיטתה, לא ניתן להסתפק בענישה מקלה יותר.

10. ב"כ הנאשם טען כי לצד חומרת העבירות, הנאשם נרתם לתהליך טיפולי ועבר תהליך של חשבון נפש, לרבות טיפול בבעיית האלכוהול. כיום הנאשם חש בושה על שהגיע למצב בו היה, והוא מצוי במקום אחר לחלוטין, מתפקד כאיש משפחה ומפרנס במקום עבודה יציב. נטען כי אמנם במקרים אחרים, עבירות כמו אלה מצדיקות הטלת עבודות שירות, אך נוכח שיקומו של הנאשם ומאחר ששהה במעצר חודשיים ויותר, אין הצדקה להטלת עבודות שירות. עוד נטען כי עבודתו של הנאשם אינה מאפשרת לו עבודות שירות והוא יאלץ לעזוב אותה.

11. הנאשם בדברו האחרון אמר כי השתקם, וכל רצונו הוא לגדל את ילדיו בנחת, ללכת בדרך הטובה, ולשמור על משפחתו. אשת הנאשם הצטרפה לדבריו ואמרה כי כיום הוא אינו שותה, ומתפקד היטב כבן זוג וכאב.

מתחם העונש הולם

12. אין צורך להרחיב אודות חומרתן הרבה של עבירות האלימות במשפחה. ברע"פ 182/13 **משה נ' מדינת ישראל** (21.1.13) אמר בית המשפט העליון:

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג.

13. טווח הענישה המקובל בעבירות ממין אלה הנידונות בפניי, הוא כידוע רחב. במקרים חמורים מטילים בתי המשפט עונשים מכבידים של מאסר מאחורי סורג ובריח, כך הדבר בייחוד כשהמדובר במי שצברו לחובתם עבר מכביד, או מאסרים על תנאי, או שלא התקיים תהליך שיקום מוצלח בעניינם (למשל: רע"פ 1805/11 **שמחייב נ' מד"י** (7.3.11); רע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מד"י** (19.11.12); ע"פ 4800/12 **סולומון נ' מד"י** (12.2.13), ת.פ. 18261-12-10 **מד"י נ' מיצקו** (18.10.12); ת.פ. 33944-12-09 **מד"י נ' סעדיה** (17.1.11); ת.פ. 19585-06-15 **מד"י נ' סיבאני** (14.9.14))

14. לעומת זאת, קיימים מקרים רבים, בהם הסתפקו בתי המשפט בעונשים קצרים של מאסר בעבודות שרות, או אף בענישה הצופה פני עתיד, והכל בהתאם לנסיבות כמפורט להלן:

ברע"פ 303/16 **פלוני נ' מד"י** (13.01.2016), דובר בנאשם שדחף את אשתו וכתוצאה מכך נפלה אל הרצפה. בעודה שרועה על הרצפה בעט בה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל וגזר עליו חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעוריו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ברע"פ 7660/19 פלוני נ' מד"י (21.11.19), הורשע הנאשם בעבירות איומים ותקיפה סתם כלפי גרושתו וחברותיה. לנאשם לא היה עבר פלילי. הוטלו עליו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים. ערעוריו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ברע"פ 6037/15 צדקה נ' מד"י (07.09.2015), הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בשתי עבירות איומים ועבירה של תקיפת סתם - בן זוג. נגזרו עליו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי וכן הגשת בר"ע לעליון נדחו.

בעפ"ג (ב"ש) 37556-11-21 מד"י נ' סבלייב (02.02.2022), הורשע הנאשם על פי הודאתו בכך שטלטל את בת זוגו, איים כי יהרוג אותה, דחף אותה למיטה וטלטל אותה, תחת השפעת אלכוהול. בבית משפט השלום נגזרו 6 חודשי מאסר על תנאי וערעור המדינה על קולת העונש נדחה.

בעפ"ג (חי') 26397-07-21 מד"י נ' עואד (14.12.2021), הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שתפס את בת זוגו בכתפיה, דחף אותה לעבר הקיר ובעט ברגלה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה לכלל העבירות הנע ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 4,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וגזר 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בעפ"ג (י-ם) 48832-10-15 פלוני נ' מד"י (09.08.2016), הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות בכך שהדף את בת זוגו בכתפה ושלה מסרון מאיים. בית משפט השלום הטיל 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות וכן 3 חודשי מאסר על תנאי. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

בת"פ 31463-05-13 מד"י נ' פלוני (14.5.14), הורשע נאשם על פי הודאתו בכך שנכנס לבית גרושתו ללא רשותה ופגש בה ובבן זוגה בחדר השינה, החל להכות את בן הזוג וכשניסטה למנוע זאת המתלוננת סטר לה. כתוצאה מכך נחבל בן הזוג. כמו כן צירף תיק בו סטר לבתו וכופף את ידה. הנאשם ללא עבר פלילי, הועסק במשטרה. הוטלו עליו עונשי מאסר על תנאי ושל"צ.

בת"פ 36202-02-12 מד"י נ' קבסה (10.4.13), הורשע נאשם על פי הודאתו בכך שאיים על בת זוגו כי אם מישהו יכנס לביתם הוא יפגע בו, וכן תקף אותה בשני מועדים על ידי דחיפתה. הוטלו עליו 7 חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים.

בת"פ 18575-07-19 מד"י נ' פלוני (26.1.20), הורשע הנאשם על פי הודאתו בכך שסטר על לחיה של המתלוננת, היכה אותה במכות על ראשה ותפס בשערה ובצווארה. כמו כן, הפר צו הרחקה. הוטלו עליו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

וראו גם: ת"פ 36424-03-21 מדינת ישראל נ' אטאנו מרה (03.08.22); ת"פ (ק"ג) 64874-10-21 מדינת ישראל נ' פלוני (20.07.22); ת"פ 24239-08-18 מד"י נ ג דיה (13.7.20); ת"פ 19392-05-19 מד"י נ' פלוני (16.2.20); ת"פ 2653-11-17 מד"י נ' פלוני (16.9.19); ת"פ 21836-07-14 מד"י נ' פלוני (29.5.17); ת"פ 3446-10-16 מד"י נ' פלוני (25.10.17); ת"פ 17552-08-14 מד"י נ' פלוני (17.11.16); ת.פ 16979-05-13 מד"י נ' אדמה (30.11.15); ת.פ 2522-08 מד"י נ' אביטבול (14.2.10).

15. ב"כ התביעה הפנתה להחלטת בית המשפט העליון ברע"פ 8926/21 דוקרקר נ' מד"י (29.12.21), שם הוטל עונש של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, אך לדעתי לא ניתן ללמוד מאותו עניין לעניינו, שכן דובר שם בנאשם בעל עבר פלילי מכביד, אשר לא עבר שום תהליך שיקומי.

16. לדעתי, לאור סקירת הפסיקה ולנוכח נסיבות האירועים, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות, ועד 9 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם- חריגה משיקולי שיקום

17. כאמור, אין לנאשם כל עבר פלילי.

18. מן התסקיר עולה כי מדובר באדם שצמח במציאות משפחתית מורכבת, אך רכש מקצוע ועבד באופן יציב. לאחר מות אחיו לפני כארבע שנים, החל לשתות אלכוהול, והדבר פגע בתפקודו וביחסיו עם המתלוננת. כמו כן, חווה דחיסה רגשית שהציפה דפוסי שליטה מגדריים, ובשעת כעס, נהג באלימות כלפיה. בעקבות תלונתה, נעצר, ושהה במעצר מאחורי סורג ובריח על פני חודשיים ועוד 11 יום.

19. לאחר ששוחרר ממעצרו, שהה הנאשם בתנאי הרחקה מן המתלוננת, אך נרתם לתהליך טיפולי מעמיק ומשמעותי באמצעות שירות המבחן. התסקירים שהוגשו מתארים תהליך טיפול מרשים שהביא את הנאשם להכרה בדפוסיו הבעייתיים ולרכישת כלים להתנהלות מיטיבה. מעבר לכך, הנאשם הצליח לשוב לתחום עיסוקו בהקמת מערכות כיבוי אש, ושב לפרנס את משפחתו.

20. לא בכל יום נתקל בית המשפט בתסקיר כה חיובי כמו זה שהוגש בעניינו של הנאשם, המשקף שינוי יסודי שערך בתפישותו, ויכולת הסתכלות פנימית מעמיקה, המסייעים לו לשנות דרכיו. מפאת צנעת הפרט אין זה המקום לפרט את כל האמור בתסקיר, אך כל הקורא את שנאמר שם, ייווכח בעצמת התהליך הטיפולי המתואר.

21. במצבו של הנאשם כיום, ברור הוא כי הטלת עבודות שירות תשבש את סדר יומו, את מסגרת חייו ואת יכולתו לפרנס, שכן ייאלץ לעזוב את מקום עבודתו. בכך יהא כדי לחבל בסיכויי שיקומו, ולפגוע במשפחתו. לדעתי, שעה שעסקינן במי שכבר שהה במעצר למשך תקופה משמעותית בראשיתו של ההליך, אין הצדקה לסכן את התהליך השיקומי

שעבר, לצורך ריצוי חודשי עבודות שירות בודדים.

22. לפיכך, עמדתי היא כי במקרה ייחודי זה, ראוי לעודד את הנאשם להמשיך בדרך הטובה בה התבסס, ולהטיל עליו ענישה שיקומית, אשר בעצם באה בנוסף לחודשיים ועוד 11 יום בהם היה עצור, ואשר יכולים היו להיחשב כעונש מאסר שריצה.

23. אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור עבירות אלימות כלפי בת זוג.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור עבירות איומים.

ג. צו מבחן לשנה וחצי מהיום.

ד. של"צ בהיקף 300 שעות, בפיקוח שירות המבחן, על פי תכנית שתוגש לאישורי בתוך 30 יום.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ה שבט תשפ"ג, 16 פברואר 2023, במעמד הצדדים.